

Brødremenigheden Christiansfeld

Nr. 3

Juli - August - September 2011

Gudsageren med de nystynede træer set fra liften

Brødremenigheden
i Christiansfeld

Præstebolig:

Lindegade 26
6070 Christiansfeld

Præst:

Jørgen Bøytler
Tlf.: 74561420
40361420
Fax.: 74561421
boeytler@post7.tele.dk

Regnskabskontor:

Nørregade 14 A
”Duetten”
6070 Christiansfeld
Tlf.: 74561214
Bank: Reg: 9743
NR: 039 5639714
broedremenighe-
den@christiansfeld.tv

Eldsteråd:

Formand:

Käte Thomsen
Skovvænget 5
6070 Christiansfeld
Tlf.: 74562646
tv-thomsen@christiansfeld.tv

Jørgen Bøytler
Hans Schmidt
Jens Christian Schmidt
Anne Marie Schneider

Autoriteter.

Hvilke autoriteter anerkender vi, eller rettere, hvilke sande autoriteter, anerkender vi. Underkaster os falske autoriteter? Nu er det nærliggende at begynde at skælde ud over politikere, men det er der så mange andre, der gør, så det vil vi undlade. De gør vel ofte, hvad de kan, og så kan man jo ikke forlange mere. I øvrigt er de demokratisk valgte, så folk har groft sagt de politikere, de fortjener. Det betyder dog ikke at frikende politikere. Vi må forholde os til, hvilke falske autoriteter, vi undergiver os.

Kristendommen var inden den i 300-tallet blev statsreligion under Konstantin den Store, idet den først gennem ”tolerance-ediktet” begyndte at nyde lighed med andre religioner, efter at have været en forfulgt mindretalsbevægelse. Efterhånden som den blev statsreligion fik den magt, den blev en autoritet, og der kan nævnes eksempler på, at den blev så magtfuld, at den politisk var bestemmende og at mennesker blev tvunget til at være kristne. Da Harald Blåtand havde set manden Poppo bære hvidglødende jern som en handske uden at blive skadet, ”opgav [han] sin afgudsdyrkelse og lod sig med hele sit folk omvende til den sande Gudsdyrkelse,” som Adam af Bremen udtrykte det. Kristendommen blev statsreligion.

I dag er kristendommen den religion, der lovgivningsmæssigt nyder størst fremme i Danmark, og selv om et stort flertal af befolkningen er medlemmer af Folkekirken, så står kristendommen svagere end den til tider har gjort. Det er dog forkert at forestille sig, at den siden år 966 har været så stærk, som medlemstallet kunne antyde, den blev en del af kulturen, af landets grundstof og mange ville og vil betegne sig selv som kulturkristne.

Der er mange steder i verden, hvor de kristne forfølges, udsættes for chikane og diskrimination, ud-

sættes for tortur og dødsstraf, fordi de er kristne. De anerkender ikke de autoriteter, der forbyder dem at være kristne. Det er, og vi kan lige så godt sige det, i mange tilfælde muslimske lande, som ikke tolerer kristne, hvor der ikke er religionsfrihed, men det gælder også i andre ikke demokratiske lande, som f.eks. Kina.

Så må man spørge, om det så gælder i demokratiske lande, og der er svaret, at jo, i langt de fleste tilfælde er der religionsfrihed, og mennesker kan være kristne uden der er nogen umiddelbar risiko forbundet med det. Så kunne man tro at alt var godt.

Det er dog ikke umiddelbart tilfældet. Dels presses kristendommen i flere demokratiske lande, herunder også Danmark. Eksempelvis får kristendommen mindre og mindre plads i det offentlige rum, den ligestilles i højere og højere grad med andre religioner.

Det brændende spørgsmål er, om dem, der regner sig for Kristi efterfølgere, også regner ham som den højeste autoritet. Det betyder, om man med god samvittighed siger ja og siger nej.

Og det er jo op til den enkelte, om man vil følge Kristus og lade sine svar på livets store og små spørgsmål afhænge af det. *Jørgen Bøytler*

Mindeord Helge Rønnow

Forhenværende præst i Brødremenigheden i Christiansfeld **Helge Rønnow** er død, 82 år gammel. Helge Rønnow blev oprindeligt uddannet kommis og blev i sin barndom og ungdom præget af KFUM og Indre Mission. Fra 1951 arbejdede Helge Rønnow ved KFUM's soldatermission, som assistent og senere som soldaterhjemleder i Borris og Ringsted, for til sidst at arbejde som rejsesekretær med bopæl i Randers. Helge Rønnow blev gift med Lisbeth i 1953. Efter et par års arbejde fra 1967 til 1969 som rejsesekretær i Sudanmissionen, førte en ansættelse i Etiopermissionen Helge Rønnows familie til Christiansfeld. Både medvirken ved konsolideringen af Etiopermissionen og oprettelsen af Ydre Missions Hus blev vigtige opgaver. Fra 1974 blev det dog Brødremenigheden, som kom til at optage Helge Rønnows liv. Helge Rønnow blev i 1974 ordineret til præst (Diakonos) i Brødremenigheden i Christiansfeld og i 1978 indviet som Presbyter i

sig med Brødremenigheden og hans omfattende viden om både den lokale og den verdensomspændende Brødrekirkes liv, tradition og historie blev omsat i flere bøger og andre udgivelser og blev altid velvilligt stillet til rådighed i samtaler. Guds mission, evangeliets forkyndelse til alverden var drivkraften i Helge Rønnows virke. Redaktionen af Brødremenighedens Løsenbog og Husandagtskalender forestod Helge Rønnow i en årrække.

Som præst i Brødremenigheden fik Helge Rønnow også sæde i Brødremenighedens Danske Missions bestyrelse. Ansættelsen i menigheden varede frem til 1993, hvor Helge Rønnow blev pensioneret. Herefter har Helge Rønnow været en levende del af Brødremenigheden frem til sin død, Palmesøndag 2011. Ære være Broder Helge Rønnows minde.

Pastor Jørgen Bøytler (Ph.d.)

Præst i Brødremenigheden i Christiansfeld

Den kongelige belønningsmedalje til medarbejder Inge Sick, BDM

Ved årets missionsfest modtog Inge Sick den kongelige belønningsmedalje som tak for tro tjeneste i BDM igennem 49 år. Her et uddrag af Jørgen Bøytlers tale til Inge: ”Inge Sick vil ved udgangen af september gå på pension. Inge startede som medarbejder i BDM som 16-årig, og nu synes hun, godt 49 år senere, at nu må det være nok. Nu er der jo ikke så mange, der arbejder næsten 50 år på den samme arbejdsplads. Så Inge Sick fortjener al den ros, som hun vil tage imod.

Jeg kan herved offentligt bekendtgøre, at Inge Sick er blevet tildelt *den kongelige belønningsmedalje* som påskønnelse af tro og loyal tjeneste for BDM i 49 år. Det er mig en udelt glæde Inge, at overrække dig Dronningens belønningsmedalje. Ingen har fortjent den mere end dig. Hjertelig tillykke.”

Formand for BDM, pastor Jørgen Bøytler (PHD)

En rørt, men også lidt forlegen Inge Sick modtog medalje, ros og gaver.

Nikolaus Ludwig von Zinzendorf

Grev Zinzendorf blev født i Dresden den 26. maj 1700, som barn af greve Georg Ludwig von Zinzendorf og Charlotte Justine von Geersdorf. Hans fader, der var kabinetsminister i Dresden, døde, 38 år gammel, kun seks uger efter sønnens fødsel. Fire år senere giftede hans 29 årige mor sig igen med en preussisk generalløjtnant (senere generalfeltmarskal) Dubislaw Gneomar von Natzmer.

Herefter flyttede moderen til Berlin og efterlod den kun 4 årige dreng hos bedstemoderen, Baronesse Henriette Katharina von Gersdorf og hendes ugifte datter Henrietta, på bedstemoderens slot "Gross Hennersdorf." Her fik den lille dreng en bemærkelsesværdig opvækst. Bedstemoderen kaldte kærligt drengen for lille "Lutz." Hans fater, Henrietta, var kun 14 år ældre end sin lille nevø, og hun blev snart hans særlig fortrolige, selv kaldte han hende "den bedste tante." Hun bad sammen med ham morgen og aften. "Med hende stod jeg i det inderligste trosfællesskab." "For hende åbnede jeg hele mit hjerte, og vi forelagde det så i fællesskab for frelseren. For hende var jeg ikke genert. Alt det onde og gode ved mig erfarede hun."

*Baronesse Henriette Katharina
von Gersdorf*

Zinzendorfs forældre hørte hjemme i de pietistiske adelskredse. Skildringen af faderens "salige" død, læste han "im Stil pietistischer Biographik" som han fik af sin mor. Denne skildring hører med til hans tidlige barndomserindringer og det efterlod et blivende indtryk hos ham. Faderen fik på dødslejet sunget Paul Gerhardts salme: "O hoved højt forhånet ..." I denne salme kunne Zinzendorf i et tilbageblik genfinde sit eget livstema.

Mormoderen var en lærd dame. Hun kunne både læse og skrive latin, og hun læste bibelen på grundsprogene. Hun var en meget betydningsfuld personlighed, en godgørende kvinde for alle fattige og fordrevne. Selv skriver hun til Francke i Halle i 1717 "Det var hendes eneste glæde i dette af bekymringer fulde liv, at være mange mennesker til nytte og hjælp."

Flere af de mæhriske flygtninge, som kom til Herrnhut, skriver i deres levnedsløb om, hvordan de var blevet hjulpet af fruén på Gross Hennersdorf.

Lille Lutz' første huslærer, C. L. Edeling, havde været lærer ved det pædagogiske universitet i Halle. Edeling gjorde et stærkt indtryk på drengen med sin tale om Kristus. Da Edeling skulle rejse i 1706 talte han indtrængende til lille Lutz om Frelseren og hans fortjeneste, og at han tilhørte ham. Drengen blev så berørt herover, at han brød i gråd og besluttede, at han ville leve for den mand, der havde ofret sit liv for ham. Zinzendorf førte lange samtaler med Frelseren, ligesom han skrev breve, som han kastede ud af vinduet på Gross Hennersdorf. Han havde fuld tillid til at Jesus modtog brevene, men i virkeligheden tog bedstemoderen dem. Han havde også for vane at stille stole sammen som han så prædikede om Jesus for. Spangenberg fortæller også,

Et stykke tapet fra Zinzendorfs værelse i Gross Hennersdorf

Stik af slottet Gross Hennersdorf

at da svenskerne i 1706 oversvømmede hele Sachsen, da kom der en afdeling soldater til Hennersdorf for at inddrive krigsskat. De gik lige ind på slottet og kom ind i den sal, hvor den seksårige dreng netop holdt sin sædvanlige andagt. Det gjorde så stort et indtryk på soldaterne, at de næsten glemte, hvorfor de var kommet, og forlod stedet uden at gøre skade.

Slotsruinen

Om Zinzendorfs religiøse udvikling, i de første år af hans liv, hører vi ikke så meget, men hans opvækst i de første barndomsår med mormoderen og tanten og de pietistiske huslærere har helt sikkert dannet grobund for hans stærkt følelsesbetonede fromhed, som viste sig ved en stærk kærlighed til Jesus og en stor trang til religiøst fællesskab.

Zinzendorf siger et sted, at han har sine principper fra mormoderen, ”hvis hun ikke havde været, så ville vores sag ikke være kommet i gang, hun havde sans for alt i verden som, interesserede Frelseren.”

Zinzendorf fortæller også fra sine drengeår, at han kunne lide at lege og at pynte sig. Da han var 8 år gammel, havde han mange spekulationer, anfægtelser og søvnløse nætter angående Guds tilværelse og forhold til naturen. Selv fortæller han senere, at det ikke rokkede ved hans tro, og at han altid har vidst, at Guds søn var hans herre ligeså sikkert som, at han havde 5 fingre på hver hånd. Denne følelsesfulde, kristocentriske fromhed blev hele livet igennem betegnende for Zinzendorf og det af ham prægede religiøse samfund.

Da Zinzendorf var 10 år gammel blev han sendt på skole i Halle hos dr. August Herman Francke. En lærer blev ansat til at passe på ham. Nu begyndte et helt nyt liv for ham, så ganske anderledes end det han var vant til hos tanten og bedstemoderen på Gross Hennersdorf, hvor de kærligt forkælede ham. Læreren var hård ved ham, og de store drenge mobbede ham, selv ledelsen var opsat på at få ham ned på jorden fra hans høje stand, som han følte hans adelige fødsel berettigede ham til.

Besøg fra Albanien

En tidlig torsdag morgen, stod jeg i lufthavnen side om side med glade mennesker, der ventede på længe ventede familiemedlemmer og venner. Jeg stod med et pænt lamineret skilt, hvorpå der var trykt BDM med store typer. Jeg anede på det tidspunkt ikke, hvem jeg modtog. Det eneste, jeg vidste, var, at der på et eller andet tidspunkt ville komme 20 albanske kvinder fra den albanske brødrekirke ud af døren, og at de skulle følges med mig til Christiansfeld. Jeg vidste heller ikke, at de næste dage, ville de 20 kvinder give mig en oplevelse, der både var med til at udvide min horisont og give mig en oplevelse for livet.

Mange af de albanske kvinder havde aldrig været uden for Albanien før – mens en lille del af dem har været i Danmark mange gange. Kun en lille håndfuld af dem taler engelsk. Det gav mig nogen udfordringer, når jeg skulle være med dem rundt og se Århus og København. Men atter engang må jeg sande, at gennem al Guds folk går et bånd af kærlighed. På trods af sproglige og kulturelle udfordringer, så ved vi altid, hvor vi kan finde hinanden. Opstod der misforståelser, så endte misforståelsen stort set altid med, at de brød ud i lovsang, hvor selv jeg kunne være

med, for nok var sproget fremmed, men lovsangen kendte jeg for det meste, og dermed følte jeg mig med i fællesskabet. – Det kristne fællesskab er specielt.

Ved gudstjenesten søndag, blev 5 af vore gæster døbt. Hvor dåb hos os er en begivenhed, der fejres, om

En af de albanske søstre bliver døbt

end med en til tider selvfølgelig mine, så er dåb for albanere en begivenhed, der er så stor, så stor, at det ligger uden for vores fatteevne. For de 5 voksne kvinder med baggrund i henholdsvis ortodoks, katolsk og muslimsk tro og deres albanske venner var denne begivenhed skelsættende. Ud over at blive optaget i Guds menighed, er dåben også en manifestation af nye tider

og for frihed til at tro i et land, hvor dåb som barn ikke var en mulighed for disse kvinder. Selvom en dåb altid er en stor og glædelig begivenhed, så havde denne oplevelse en ekstra dimension, da den manifesterede disse kvinders nyvundne muligheder i et land, der tidligere forbød alt religiøst.

Jørgen Bøytler sammen med de 5 døbte søstre

Hele oplevelsen med de albanske kvinder, var også at opleve, hvordan hele Brødremenigheden i Christiansfeld stod sammen om opgaven. Uden alle de frivillige, der var med til at give mad, husly og generel hjælp til albanerne, var opgaven blevet umulig og ikke den gode oplevelse for både albanerne og os. Derfor vil jeg slutte med at sige rigtig mange tak til alle, der bidrog med noget i forbindelse med besøget, især vil jeg sige tak til alle jer, der åbnede jeres hjem for de albanske gæster. Jeg har fået mange hilsner fra Albanien efter, de er vendt hjem. De er fyldt med tak-

nemmelighed til alle, der var med til at give dem en god oplevelse.

Maden blev indtaget i "Duetten"

*Betina F. Hoffmann
Projekt- og infosekretær BDM*

Stor og festlig Missionsfest 2011.

Missionsfesten søndag d. 29. maj var en rigtig god oplevelse. Vi havde et festligt besøg af 20 kvinder fra Den Lutherske Brødrekirke i Albanien. Der var flere danske deltagere især fra lokalsamfundet ved festen i år end de seneste år. Det glæder vi os meget over.

Beretning – tankevækkende

Pastor Jørgen Bøytler aflagde som formand for BDM beretning om missionens arbejde og visioner for kommende år. Beretningen er i sin helhed trykt i BDM nyt juli. Den er tankevækkende og udfordrende, og den indbyder til medejerskab og medarbejde.

Jeopardy

BDMs unge havde lavet en flot gang Jeopardy, der virkelig testede forsamlingen viden om missionens arbejde. Flot, festligt og meget fornøjeligt. – Efter dette indslag var der en god, lang kaffepause, hvor snakken gik, og hvor der blev solgt ganske mange af missionens bøger.

Gæsterne fra Albanien sang til missionsfesten

Burundi og Tanzania

Seniorvolontørparret Birthe og Kaj Bruun fortalte levende om deres besøg i marts-april i Burundi, hvor de havde arrangeret et seminar for 35 evangelister og et for 35 søndagsskolemedarbejdere. De havde oplevet stor lydhørhed og ønske om at lære så meget som muligt til brug i det daglige i kirkens arbejde. Missionær, læge Steen Møllgaard Andersen, Sikonge fortalte på en festlig måde om at ”blinde ser, lamme går, spedalske bliver rene, og døve hører; døde står op, og evangeliet forkyndes for fattige.”

Missionærparret Susanne og Just Lauridsen viste en fin video fra deres arbejde i og omkring Kigoma, og Susanne fortalte medrivende om ungdomsarbejdet i Kigoma og søndagsskolearbejdet i Simbo, hvor de unge fra Kigoma er medarbejdere.

Susanne og Just viser film om livet i Kigoma

Suk blev hørt!

Vi har hørt nogle suk over tidligere års missionsfester. Dem har vi lyttet til, og programmet for Missionsfesten 2011 var præget af det. Vi arbejder videre med det og håber meget, at flere ikke mindst fra Christiansfeld kommer til en endnu bedre Missionsfest d. 13. 5. 2012.

Erik Baun

Brødremenighedens 100 års fest i Hamborg den 7. maj 2011

Den 7. og 8. maj 2011 fejrede vores tidligere filialmenighed i Hamborg-Altona, nuværende Hamborg menighed, deres 100 års fødselsdag. Dette var en særlig anledning for blæserne, nogle Ældsterådsmedlemmer og medlemmer af menigheden til at besøge menigheden

Stefan Richter takker for de medbragte gaver

i Hamborg. Det var et imponerende festarrangement, hvori også brødre og søstre fra andre menigheder deltog.

Med en vandreandagt, - en historisk rundvandring gennem kirken, forbi mange udstillingsplancher, hvor der til hver enkelt blev givet informationer, og sunget salmer, begyndte festen.

Der kigges på plancher

Efter den fælles middag fulgte en sangtime "Singstunde" med hilsener fra de besøgende menigheder, indrammet af musikalske indslag af vores søskende fra Sønderborg, Birgit og Jens Bauer, på violin og basun.

Derefter blev festgudstjenesten holdt, det var en imponerende musikalsk festgudstjeneste, i form af en musical. En gruppe unge mennesker sang og spillede, og præsten fra Hamborg var også en aktiv aktør, som bidrog med solosang og sammenknyttende ord og tekster.

På sin måde en forfriskende Guds-tjeneste, men også en inspirerende Gudstjeneste til eftertanke.

Fra festgudstjenesten

Før og efter kaffen spillede vores basunkor igen, for taknemmelige tilhørere.

Først sent blev det, efter mange samtaler og livlig udveksling af tanker, tid til at tage afsked med vores brødre og søstre fra Hamborg, og begive os på hjemrejsen.

Fire af de unge mennesker hørte til Stefan Richters familie

Alle skiltes med følelsen af at have deltaget i en virkelig festlig dag,

som ikke så hurtigt vil blive glemt.

Rudolf Grunert

Glæden ved frivillighed

Det lyder utroligt at et ungt menneske efter endt studentereksamen vil bruge sin tid som ulønnet frivillig arbejdskraft. Utroligt er det måske også, men ikke desto mindre er det sandt. Jeg har nu igennem to somre haft den fornøjelse, at arbejde sammen med menighedens pedelsjak Alfred Schmidt og Jens Christian Schmidt, og opleve alle ansvarsområder, som den daglige drift af menigheden indbefatter. Det er både indsamling af affald, håndværksmæssige opgaver, rengøring og oprydning, nedskæring af træer osv.

I år er det frivillighedens år, og i den forbindelse vil jeg gerne slå et slag for frivilligheden. Det er fantastisk at opleve, at når man kommer med det man kan og får lov til at give det, så bliver man mødt med taknemlighed og glæde fra

andre og oplever selv en indre tilfredsstillelse. Jeg kunne gå og irritere mig over noget, som jeg ikke mener bliver gjort. Men nu har jeg muligheden for selv at ordne det, og derigennem selv tage mit ansvar som menighedsmedlem.

Der er nok at tage fat på som frivillig

Vi er blevet så vant til at der er lønnet arbejdskraft i vores samfund, som gør alting. Men som menighed er det vor opgave at være et dynamisk og levende fællesskab, hvor alle har nogle gaver og egenskaber givet fra Gud, som de så skal bruge til menighedens fælles gavn. Det er ikke mængden af det man gør, som er nødvendigt, men at man bruger det man kan. Dette bliver både til velsignelse for en selv og for andre. Det har jeg i hvert fald oplevet. Når jeg stiller mig til rådighed for menigheden, selvom det måske ikke altid er de sjoveste arbejdsopgaver, så kommer velsignelsen alligevel, når man over kaffen kan se tilbage på en

dag og sige ”Ej, hvor var det en god dag og hvor nåede vi meget”, og erkendelsen af, hvor stor en gave denne menighed er og har været for mange generationer (bl.a. med de mange anekdoter fra pedellernes ungdom). Som sagt er det ikke mængden af det man bringer der er afgørende. Har man kun et par timer, så er det også en stor hjælp. Det behøver heller ikke være de store, tunge arbejdsopgaver, måske bare at klippe lidt ned eller samle lidt affald, men det kan så gøre andre ressourcer fri til f.eks. at reparere trapper eller andre former for forskønnelse i byen, og dette bliver til glæde for alle.

Så er det kaffetid

Frivilligt arbejde er en fantastisk velsignelse og jeg vil opfordre alle, som har lyst til at komme og tage del, der er altid noget at gøre i vor menighed. *Hilsen Niels Peter Gubi*

Blæserdage i Niesky pinsen 2011.

Så skete det igen! Christiansfeld måtte endnu engang undvære morgenblæsningen Pinsemorgen. Traditionen tro, var der blevet indkaldt til blæserdage. I år gik turen til Niesky i nærheden af Herrnhut.

260 blæsere øver i Niesky kirke pinselørdag

Vi startede fredag morgen fra kirkepladsen i tre biler, 7 aktive blæsere 1 dirigent og 5 ”ikke blæsere.” Efter en vellykket køretur på ca. 8 timer, ankom vi til Niesky ca. kl. 17.30. Vi blev modtaget med musik af Nieskys basunkor, meget festligt, hvorefter vi fik aftensmad. Kl. 20.00 fredag blev blæserdagene officielt åbnet, hvorefter der var hyggeligt samvær. Lørdag startede efter morgenmaden, med morgenandagt. I løbet af dagen var der tre store prøver, hvor vi skulle få det fælles koncert program, vi havde øvet os på det sidste halve år, til at fungere sammen med ca. 250 andre musikere. Vi fra Christiansfeld var lidt stolte, da ”chefdirigenten” jo var en af vore egne, nemlig Jens Bauer.

I løbet af lørdagen var der også forskellige Workshops, hvor man havde mulighed for at spille forskellige genre. Kl. 19.00 var der sangtime i teltet, hvorefter der var underholdning med et middelalder ensemble i kirkesalen.

Søndag var der morgenblæsning forskellige steder i byen. Kl. 9.45 var der festgudstjeneste med efterfølgende Nadver. Ved alle samlinger var der forskellige blæserkor der deltog og orglet fik lov at forblive i ro, dog var undtagelsen ved nadveren, hvor vi fik lejlighed til at høre deres orgel, som morsomt nok, er fra Danmark bygget af Markusen & Søn fra Åbenrå, til forveksling ligner det vores eget orgel i Christiansfeld.

En dybt koncentreret Jens Bauer

Om eftermiddagen var der rundvisning i Niesky og en sidste prøve inden den store koncert på Zinzen-dorfplatz foran kirken. Inden koncerten kl. 16.00 blev vi trakteret med kaffe og et, som sædvanlig, overdådigt kaffebord, et sønderjysk kaffebord ville blegne ved siden af dette.

42 forskellige slags kager, det var svært at vælge.

Koncerten blev afviklet i strålende solskin for de mange fremmødte gæster. Kl. 18.00 var der stillet op til lækker grill buffet, hvorefter der var ”Bunter Abend” i kirkesalen, et virkelig flot arrangement, hvor Nieskys historie blev gennemlevet i ord, teater, musik og billeder.

Mandag deltog de forskellige kor ved gudstjenester i de fem kirker der er i Niesky. Vi skulle spille, sammen med blæsere fra Berlin, i

den Katolske kirke, en anderledes udfordring vi ikke havde prøvet før.

Fra koncerten Pinsedag

Om eftermiddagen var vi på tur til den historiske by Görlitz, der ligger ved den polske grænse. Efter byrundtur, skulle vi afholde koncert i Peterskirken. Peterskirken er kendt for sit smukke orgel kaldet ”Solorglet”. Kirken var ikke helt så stor som Peterskirken i Rom, men alligevel et overdådigt kirkerum med en stor akustik.

Mandag aften var det blevet tid til ”Reisesege” (afsked) med blæserdagene, 5 dage som vil blive husket lang tid fremover, men som det blev sagt ved afskeden skulle man ikke kun se tilbage, men se frem til næste blæserdag om to år i Bad Boll. Henning

Tur til Niesky, som nicht bläser (ikke blæser).

Skrevet af Birgit Hagen

Så var pinsen nær og dermed blæser tur til Niesky. Tilmed var det første gang jeg skulle deltage. Forventningerne var blandede, hvordan ville det gå? Hvad skulle vi lave når vore ægtefæller skulle øve? osv. Selv om der hjemmefra var blevet lovet, at der nok skulle blive ydet omsorg for mig.

Alle bekymringer var overflødige jeg følte mig som en del af projektet fra starten ved kirken.

Käte og Henning var stabile chauffører og under turen synkroniserede GPS'en og Marion, så vi kom den rette vej. Det blev en super tur som jeg sent vil glemme. Tiden fløj af sted. Der var arrangeret ture og byrundvisning. Derudover skulle vi jo selvfølgelig også nyde de prøve- koncerter der var under vejs, før ”den store koncert” søndag og senere koncerten i Peterskirken i Görlitz, Der var dog små pauser, hvor vi, på egen hånd

kunne udforske byens seværdigheder bl.a. Gudsageren (en noget alternativ løsning de havde valgt, hvor de ældste gravsteder var tilgroet af græs), vi så også et område

med ene træhuse som var inspireret af en dansker. Når der ikke blev øvet, nød vi tiden sammen, hvor der bla. blev trakteret med kaffe og 40 slags kage, et utroligt flot syn, når man stod ved bordet med overflod af kager. Det største problem var så, hvad man skulle vælge!! Mandag formiddag skulle blæserne fra Christiansfeld, sammen med blæserne fra Berlin, spille til gudstjeneste i den Katolske kirke, en oplevelse udover det sædvanlige. Mandag eftermiddag gik turen til Görlitz, hvor der var byrundvisning, her nåede vi endda en tur over den Polske grænse. (Görlitz er grænseby til Polen.) Turen var en dejlig oplevelse og de fem dage fløj af sted, sådan er det jo altid, når man er i godt selskab. Tak for en fin omsorg og en rigtig god tur.

Der cykles og blæses, på denne sjove 5 mands cykel, medens der gøres reklame for koncerten.

Birgit

Midsommersøndag i Christiansfeld

Søndag den 26. juni blev Midsommersøndagen for 3. gang afholdt på Prætorius Torvet. Der deltog ca. 230 - 250 personer i arrangementet som bestemt var en succes.

Klokken 9.00 var der gratis morgenbord med lækre rundstykker, pålæg, ost, kakaomælk, kaffe og te ja med alt, hvad hjertet begærer, og alt skænket af lokale virksomheder.

De to præster i dialog om dagens tekst

Klokken 10.30 var der så gudstjeneste hvor Carsten Haugaard, Tyrsrup kirke og Jørgen Bøytler, Brødremenigheden i dialog fortolkede dagens tekst, som var fortællingen om den rige mand og den fattige Lazarus. Prædikenen var meget forfriskende og til sidst blev der delt sedler ud som deltagerne i Gudstjenesten kunne skrive på, hvad de hver især kunne tænke sig at ændre - gøre bedre i deres liv.

Sedlerne blev samlet ind og nogle forslag læst højt. Gudstjenesten fik mange rosende ord med på vejen. Efter Gudstjenesten var der præsentation af Jette Dahls bog: "Undervejs med Gud." Herefter var der Mini pilgrimsvandring til Christinero med 40 deltagere og byrundvisning ved Lorenz Asmussen med ca. 20 deltagere. Dagen sluttede med Sønderjysk kafebord på Brødremenighedens hotel, hvor 90 deltagere nød kagerne (30 forskellige slags), som dog ikke var gratis.

Et vue ud over deltagerne i gudstjenesten

Kirkelige meddelelser:

Begravelse

Den 20. april 2010 fulgte vi br. Helge Vagn Rønnow, født den 11.03.1929, død den 17.04.2011, til hans sidste hvilested på Gudsageren

Den 23. april 2011 fulgte vi Sr. Nanny Laursen, født den 22.11.1940, død den 18.04.2011, til hendes sidste hvilested på Gudsageren.

Dåb:

Søndag den 29. maj ved missionfesten døbttes:

Sr. Suzana Panariti, sr. Doloreza sr. Gaspari, sr. Teuta Stepa, sr. Marjana Lleshi og sr. Tefta Meci. Alle fem er fra Albanien.

Indsamlede midler gennem kollekter:

Ved redaktionens slutning var der siden sidste blads udgivelse indkommet til:

BDM	10.550,00
Menighedens arbejde her i byen	1.743,00
Åbne Døre	704,50

Vi takker på modtagernes vegne for jeres gaver.

Sykreds 3. kvartal 2011

25. 08 Sommeren der gik

08. 09 Indtryk fra Albanien ved Oluf Fuglsang-Damgaard, der sammen med sin kone har rejst rundt i Albanien i 3 måneder

22. 09 Meredith, en forunderlig kvinde, ved Else Marie Larsen

06. 10 intet møde

20. 10 intet møde

03. 11 Pioneren fra Harte m fl. ved Keld Kynde Kristensen

Bibelgruppe om Apostlenes gerninger:

Følgende onsdage i efteråret 2011:

7. september

5. og 19. oktober

2. og 16. november

Aftenerne begynder kl. 19,30 og holdes på Nørregade 15

Mange hilsener

Kirsten Gubi og Kjeld Kynde

Brødremenighedens Sommerfest:

Sted: Bøytlers have, lørdag den 13. august kl. 10.30 til brunch.

Program for dagen:

1. På opdagelse i Brødremenighedens huse, hvor vi bl.a. kommer rundt i de gamle korhuse, kommer på lofter og i kældre og hører om, hvad de blev brugt til.
2. Birgit og Jens Bauer laver musik med børn og unge.
3. Der vil blive arrangeret forskellige gamle lege.
4. Klokkeren 14.30 er der kaffebord i præstens have.
5. Tur på museet - evt. spadseretur.
6. Børnene bager snobrød.
7. Spisning klokken 17.30 med sædvanlig hygge.

Der serveres paella og pølser, hvortil der kan købes øl, vin og vand.

Ældsterådet håber på stor tilslutning, så sæt kryds i kalenderen og meld jer til allerede nu af hensyn til den videre planlægning.

Pris: voksne kr. 50,- børn kr. 30,- for hele arrangementet.

Vi deltager fra klokken 10.30: antal voksne _____ børn: _____

Vi deltager fra klokken 14.30: antal voksne _____ børn: _____

Vi deltager fra klokken 17.30: antal voksne _____ børn: _____

Vi medbringer et musikinstrument: _____
(f.eks. Fløjte, guitar, trompet o.l.)

Tilmelding kan ske på mail: broedremenigheden@christiansfeld.tv eller til Käte Thomsen på tlf.: 74561214 eller 40562646

Ældsterådet

Måned:	Dato:	Day:	Tid:	Sted:	Tjeneste:	Tekst:	Prest:
	03	2.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Luk., 14, 16-24	J Bøytler
	10.	3.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Luk., 15, 1-10	J Bøytler
Juli	17.	4.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Luk., 6, 36-42	J Bøytler
	24.	5.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Luk., 5, 1-11	Svend Søe
	31.	6.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Matt., 5, 20-26	J. Markussen
	07.	7.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Luk., 19, 1-10	J. Bøytler
	14.	8.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Ældstefest	Matt., 7, 15-21	J. Bøytler
August	14.	Kærlighedsmåltid	14.30	Store sal	Kærlighedsmåltid		J. Bøytler
	21.	9.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Luk., 16, 1-9	J. Bøytler
	28.	10.Søndag e. trinitatis	10.00	Store sal	Gudstjeneste/Nadver	Luk., 19, 41-48	J. Bøytler
	04.	11.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Luk., 18, 9-14	J. Bøytler
	11.	12.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Mark., 7, 31-37	J. Bøytler
Septem-ber	18.	13.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste / Nadver	Luk., 10, 23-37	J. Bøytler
	25.	14.Søndag e. trinitatis	10.30	Store sal	Gudstjeneste	Luk., 17, 11-19	J. Bøytler